

Al·legació a la LOSU

STEPV presenta l'esmena a la totalitat a la Llei Orgànica del Sistema Universitari que el Ministre Castells ha imposat sense comptar ni amb la comunitat universitària ni amb els agents socials. En aquest document el Sindicat pretén exposar els principis que defensa en relació a allò que està recollit en la LOSU.

En aquest sentit, cal una universitat pública, gratuïta, feminista, laica, transparent i crítica, que fomenti les llengües minoritzades dels diferents territoris de l'estat. Dotada amb un finançament públic i adequat, gestionada autònomament i participada per tota la societat, fora de les ingerències i interferències de gestió empresarial i, en general, de la gestió privada d'allò públic.

Competència deslleial de les universitats privades

Malgrat l'avanç que suposa el Reial Decret 640/2021 en l'equiparació dels requisits exigits a universitats públiques i privades, si la llei orgànica d'universitats no inclou l'obligatorietat de que els futurs decrets sobre creació i reconeixement d'universitats mantinguen la igualtat en els requisits exigits, és molt probable que en breu torne a existir una desigualtat de requisits que afavorisca la proliferació d'universitats privades.

L'article 4.2 hauria d'incloure una garantia de que les condicions i requisits per crear universitats públiques seran iguals als que es requereixen per reconèixer les universitats privades.

També s'hauria d'exigir un percentatge de professorat doctor en les universitats privades igual al de la públiques. Tot i que el percentatge de professorat doctor per impartir una titulació de grau és el mateix (50%), la universitat no té la possibilitat de contractar professorat no doctor, excepte transitòriament (disposició transitòria 6a) i en la figura de professorat associat i no especifica si en la de professorat substituït, que no pot ser major al 20% (menys el percentatge de professorat ajudant doctor).

Per la qual cosa, l'article 106.2 hauria d'exigir també que, almenys, el 80% del professorat de les universitats privades tinga la titulació de doctor.

Per últim, el professorat de les universitats privades hauria de passar per algun tipus d'avaluació externa semblant a l'acreditació, per poder garantir la qualitat de la docència en aquests centres, perquè els seus títols tenen la mateixa validesa que els de les universitats públiques.

Garanties d'implantació de la llei

L'aplicació d'allò que implica aquesta llei significa un finançament que no queda garantit en l'article 37, que és més bé un brindis al sol.

La LOSU estableix una reducció del percentatge de professorat temporal (associat, ajudant doctor, visitant, emèrit, distingit i substituït) (disposició transitòria 5a) i una reducció dels crèdits a impartir de totes les figures docents, amb la qual cosa, o es redueixen els crèdits globals a impartir o s'augmente les ràtios o es dota a les universitats d'eines per poder aplicar la llei.

També la disposició transitòria 7a parla de l'estabilització del personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis, sense especificar si es tracta de personal funcionari interí o laboral temporal.

Per dur endavant aquestes mesures cal l'eliminació de la taxa de reposició i una excepció a límit de la massa salarial que imposen els pressuposts generals de l'estat, a més es necessita una concreció de l'augment del finançament per poder planificar aquestes mesures.

Governança

Consell social

Malgrat que tant la LOU com la proposta de LOSU defineixen el Consell Social com l'òrgan de participació de la societat en la universitat, les funcions en matèria pressupostària que se l'atribueixen, el converteixen en el màxim òrgan rector de les universitats públiques.

El model del Consell Social recorda molt a l'empleat en les caixes d'estalvi, on les decisions es prenen per persones que desconeixen la realitat de la universitat.

En atenció a la composició del Consell Social: "personalitats de la vida cultural, professional, empresarial, sindical i social local, nacional i internacional", i amb l'eliminació en aquesta LOSU de la representació de la Universitat (rector/rectora, gerent, secretari/secretària general i representants del PDI, PAS i estudiantat), aquest hauria de ser un òrgan consultiu, que informara sobre l'impacte en la societat de determinades decisions del Consell de Govern, i fins i tot que tinguera representació en el mateix. El Consell Social pot acompanyar però en cap cas podrà imposar mesures sobre el funcionament intern ni les decisions curriculars de la Universitat.

Qualsevol control de l'activitat econòmica i pressupostària de la Universitat ha de basar-se en criteris tècnics i no polítics. En eixe sentit, la Universitat ja compta amb elements de control tècnic escaients.

El Consell Social ha de tindre una composició vertaderament social i no quedar en mans de l'empresariat privat. La universitat pública ha de rendir comptes a la societat en el seu conjunt, en forma de representants sindicals (començant pels majoritaris al sector educatiu), veïnals, dels moviments socials i dels i de les parlamentaris/es elegits o elegides. L'empresariat podrà tindre també representació.

La Democràcia Universitària

Un dels problemes actuals de la Universitat pública és la falta de qualitat democràtica. El sistema estamental, on la qualitat del vot bé determinada pel treball desenvolupat a la Universitat, és més pròpia de una societat feudal que d'una societat democràtica.

Malgrat açò, la reforma proposada no avança en qualitat democràtica, és més, deteriora encara més la deficient democràcia universitària.

Nosaltres estem per òrgans de govern i representació veritablement democràtics, on cada persona tinga dret a un vot i cada vot tinga el mateix valor, i els diferents col·lectius universitaris tinguen una representació equilibrada.

Les persones que ocupen càrrecs unipersonals només podran romandre en el càrrec per el període d'una legislatura (4 anys) amb l'opció a una única reelecció.

Eleccions a rectorat, deganat o direcció de centre, direcció de departament i direccions d'institut han de ser per sufragi universal i elecció directa.

La dimensió del Claustre i del Consell de Govern ha d'estar en funció de paràmetres de la mida de la comunitat universitària i ha de garantir una ampla representació de tots els col·lectius. Triar el mateix nombre de membres en universitats amb una comunitat universitària de més de 100.000 persones que en una que no arribe als 20.000 és un desfici contrari als principis de la democràcia representativa.

Professorat

Els distints cossos i règims jurídics del professorat universitari amb vinculació permanent no respon a cap criteri organitzatiu ni acadèmic, per la qual cosa des de STEPV reclamen el cos únic de professorat amb el mateix règim jurídic perquè desenvolupen les mateixes funcions i tasques laborals.

Es pot articular un sistema de progressió personal per reconèixer la carrera professional del professorat en funció dels seus mèrits, de forma semblant a la que estableix l'article XX per al personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis, però aquesta progressió no ha de suposar nous processos selectius.

Per la qual cosa reclamem la funcionarització de tot el professorat laboral amb vinculació permanent amb la universitat, i també del tot el professorat associat que ha patit un frau de llei sempre que les persones interessades vulguen accedir a la carrera docent universitària. El personal que no tinga el títol de doctor serà funcionaritzat de forma transitòria a la figura extinta de professorat titular d'escola universitària, fins a l'obtenció del títol o a la desvinculació amb la universitat.

Respecte a la figura del professorat associat de nova contractació, aquell que no ha estat en frau de llei o aquell que ha decidit no funcionaritzar-se, haurà de rebre unes retribucions iguals a la del professorat funcionari, amb la proporcionalitat amb la dedicació (que ha d'incloure el treball de preparació, correcció, etc). Després de tres anys de contractes, el professorat associat esdevindrà indefinit, i el govern regularà els motius pels quals el seu contracte podrà ser rescindit, tot això sense perjudici de la necessària autorització de compatibilitat quan les condicions en el seu treball principal o en la universitat canvien.

D'altra banda, no compartim la reducció de la dedicació horària, si aquesta du una reducció salarial.

Al professorat ajudant doctor i al personal ajudant que tinguen contracte en vigor a l'entrada de la llei se'ls aplicarà la durada màxima del contracte que trien, en funció de qual consideren més beneficiosa.

Tot i no estar d'acord amb el tipus d'avaluació ni amb molts dels criteris que utilitzen les agències avaluadores, considerem necessària una acreditació externa a la universitat dels mèrits investigadors i docents per al professorat ajudant doctor.

Altres aspectes

Pràctiques d'empresa

En relació a l'article 10 de la LOSU que regula les pràctiques d'empresa de l'estudiantat, considerem que les pràctiques curriculars hauran de tenir una compensació econòmica, especialment en el cas de l'estudiantat més vulnerable, així com establir-se mecanismes per a garantir la seua qualitat.

Mecenatge

L'article 42 de la LOSU introdueix el concepte del mecenatge que no apareix en la LOU. S'obri

una nova via de finançament, la qual segons el punts 1 i 2 de l'article no afecta a l'autonomia universitària, però permet el reconeixement i agraïment públic si no suposa una contraprestació valorable.

També, en el punt 3, obri la possibilitat a subscriure convenis amb empreses la contraprestació del qual és la "difusió" de la participació d'aquestes.

Aquesta novetat pot ser una amenaça a la independència de les universitats públiques, i pot desviar el focus dels interessos de la societat cap als de les empreses mecenes.

Serà requisit per a les empreses que participen en actuacions de mecenatge que complisquen rigorosament els principis de responsabilitat social universitària.

Una autèntica Responsabilitat Social Universitària ha d'evitar l'externalització i precarització de serveis, la proliferació de fundacions i altres entitats satèl·lits opaques, i no ha d'acceptar finançament d'entitats que no comparteixen els mateixos principis de responsabilitat.

Patrocini

L'article 43 introdueix la possibilitat de que les universitats, com una forma d'explotació del seu patrimoni, puguen subscriure contractes de patrocini pels quals, a canvi d'una ajuda econòmica per a la realització de la seua activitat benèfica, cultural, científica o esportiva, es comprometen a col·laborar en la publicitat del patrocinador.

Exigim la retirada d'aquest article.